

Een fluisterspelletje, maar dan anders

Duur: 15
Grootte: < 12

Doel

Laten ervaren dat bij overdracht kennis verloren gaat en kennis toegevoegd wordt.

Bruikbaar bij

Allerlei situaties waarbij kennisoverdracht belangrijk is.

Meervoudige interesses

Lichamelijk-kinesthetisch, Interpersoonlijk

Aanpak

We hebben het waarschijnlijk allemaal vroeger als kind gespeeld: het fluisterspelletje. Alle kinderen zitten een cirkel. Kind 1 fluistert kind een zin het oor. Kind 2 fluistert kind 3 de zin in het oor die hij/zij gehoord heeft etc. Aan het eind komt de zin terug bij kind 1 en blijkt de zin helemaal anders te zijn.

Je kunt dit overbekende spelletje ook anders en met volwassenen spelen.

- Zet een paar bij elkaar horende handelingen die achter elkaar uitgevoerd worden op een kaartje. Bijvoorbeeld: opstaan, douchen, ontbijten, tanden poesten, op de motor stappen, naar links en naar rechts rijden, afstappen.
- Zet de deelnemers achter elkaar en laat ze allemaal met hun rug naar je toe gaan staan. Er mag niet gesproken worden.
- De voorste deelnemer draait zich op jouw teken om en leest de bewegingen die achter elkaar uitgevoerd moeten worden.
- Hij/zij doet de bewegingen eenmaal voor.
- Vervolgens draait hij zich om naar nummer 2 in de rij. Nummer 2 draait zich ook om, zodat ze elkaar aankijken.
- Nummer 1 doet de bewegingen voor. Nummer 2 herhaalt de bewegingen.
- Vervolgens draait hij zich om naar nummer 3 in de rij. Nummer 3 draait zich ook om, zodat ze elkaar aankijken.
- Nummer 2 doet de bewegingen voor. Nummer 3 herhaalt de bewegingen.
- Etc. totdat de laatste deelnemer de bewegingen gedaan heeft.
- Vervolgens doet nummer 1 nogmaals de bewegingen die hij oorspronkelijk heeft gedaan.

Je zult merken dat de bewegingen veranderen. De deelnemers gaan er namelijk iets van hun eigen context in stoppen. Dat komt doordat de deelnemers de bewegingen proberen te onthouden aan de hand van iets dat ze al kennen.

Nabespreking:

- Waar zijn de verschillen ontstaan?
- Waar zijn die verschillen door veroorzaakt?
- Welke betekenis is er aan een beweging gegeven en waar komt die betekenis vandaan?

Conclusie:

Communicatie gaat niet alleen verbaal, maar ook visueel. Bewegingen worden geïnterpreteerd en geplaatst in het eigen referentiekader.

Variatie

In plaats van bewegingen nadoen, kun je er ook voor kiezen om als facilitator een abstracte tekening van een aantal lijnen op een kaartje te maken. Voor een voorbeeld zie hieronder.

- Laat nummer 1 het kaartje gedurende 10 seconden zien.
- Nummer 1 tekent, zonder de oorspronkelijke tekening te zien, deze lijnen op een eigen kaartje na en laat die tekening gedurende 10 seconden aan nummer 2 zien. Nummer 2 tekent ze na, etc.

Omdat je met een abstract plaatje begint zul je merken dat het plaatsje gaandeweg verandert: het wordt minder abstract en steeds herkenbaarder.

De nabespreking gelijk.

Deze variatie is visueel-ruimtelijk.

Bron

De lichamelijke versie is van Sander van den Beek.
De visuele versie is van Tessa Verhoef.

